

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

24 פברואר 2026

תלה"מ 73138-07-23 **** נ' ****

בפני כב' השופטת ריבי לב אוחיון

תובע פלוני ת"ז ****

ע"י ב"כ עוה"ד בצלאל אביטבול

נגד

נתבעת פלונית ת"ז ****

ע"י ב"כ עוה"ד סברינה בן חיים ומרים זקין

פסק דין

פסק דין זה עניינו בתביעה רכושית שהגיש האיש נגד האישה.

כללי:

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
- הצדדים נישאו ז"ל כדמו"י ביום 02.02.* ולהם 6 ילדים משותפים, הבכורה כבת 20 שנה, ובת הזקונים כבת 12 שנים.
 - הצדדים התגרשו זמ"ז ביום 22.02.*.
 - בשנת 2014 רכש האיש דירה בשכונת **** בירושלים, הדירה נרשמה ע"ש האיש בלבד.
 - בשנת 2017 נמכרה הדירה הנ"ל. ואח"כ נרכשה דירה ברח' ****, ירושלים, הדירה נרשמה ע"ש הצדדים בחלקים שווים והם עברו להתגורר שם עם ילדיהם בסמוך לאחר רכישתה (להלן: "דירת המגורים").
 - לאורך השנים הועברו לצדדים סכומי כסף מאביו של האיש, הצדדים חלוקים בשאלת הסכומים שהועברו.
 - ביום 18.5.23 נחתם תצהיר של האישה בפני עו"ד **** ז"ל, בו היא מעבירה את כל זכויותיה בדירת המגורים לאיש (להלן: "תצהיר הוויתור" או "ההסכם").
 - ביום 22.02.* עזב האיש את דירת המגורים בעקבות הסכסוך הזוגי.

1 מתוך 23

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

24 פברואר 2026

תלה"מ 73138-07-23 ***** נ' *****

- 1 ▪ הצדדים היו בני-זוג מיום *.02 * ועד למועד הקרע *.22 * (להלן: "התקופה הקובעת").
- 2
- 3 ▪ ביום 25.6.25 הגישו הצדדים הודעה בדבר הסכמה דיונית לפיה הם מבקשים מינוי מומחים (שמאי
- 4 מקרקעין ואקטואר) לאחר שינתן פסק הדין, ובהחלטה מיום 26.6.25 אושרה בקשתם.
- 5
- 6 ▪ בהליכים שלפניי התקיים קדם משפט אחד, דיון הוכחות ביום 26.10.25 (להלן: "דיון ההוכחות")
- 7 ושמיעת סיכומים בע"פ.

סעדי התביעה

- 8
- 9
- 10 ▪ האיש עתר לאיזון משאבים
- 11
- 12 ▪ פסק דין הצהרתי לפיו הוא הבעלים הבלעדי של דירת המגורים
- 13
- 14 ▪ סילוק יד במקרקעין (דירת המגורים)
- 15
- 16 ▪ פירוק שיתוף ברכב
- 17
- 18 ▪ פירעון חובות שנצברו במהלך החיים המשותפים לפי סעי' 8 (2) לחוק יחסי ממון בין בני זוג,
- 19 תשל"ג-1973 (להלן: "חוק יחסי ממון") כד שהם יוטלו על האישה באופן בלעדי
- 20

בכתב הגנתה עתרה האישה

- 21
- 22
- 23 ▪ לבטל את מסמכיה העברת הזכויות
- 24
- 25 ▪ לקבוע כי מחצית דירת המגורים שייכת לה
- 26
- 27 ▪ לאזן חובות בין הצדדים
- 28
- 29 יצוין כבר עתה, כי פסק הדין עוסק בעיקרי טענות הצדדים ואשר יש בהן כדי להשפיע על תוצאותיו,
- 30 וכי כל טענה, של מי מהצדדים, אשר לא הובאה בפסק הדין לא נעלמה אמנם מעיני, אך אינה
- 31 רלוונטית להליכים, וממילא לא היה בה כדי להשפיע על תוצאותיהם.
- 32

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

24 פברואר 2026

תלה"מ 23-07-73138-07 ***** נ' *****

דיון והכרעה בכלל העניינים הרכושיים שעלו בכתבי הטענות

חובות לבנקים ולעיריית ירושלים

- 1
2
3
4
- 5 .1 האיש טוען כי במהלך התקופה הקובעת צברו הצדדים חובות לבנקים ולעיריית ירושלים בשיעור של
6 כ-280,000 ₪.
- 7
- 8 .2 חוב לבנקים - להוכחת טענתו צירף האיש אישורים לפיהם אכן ישנו חוב לבנק "*****" בסך של 216,415
9 ₪ וכן חוב לבנק "*****" בסך של 7,832 ₪ (נספח 6 לתצהיר ע"ר בתיק הרכוש). הנתונים שהציג האיש
10 נכונים ליום ***** קרי כחודש ימים לאחר מועד הקרע.
- 11
- 12 .3 בכתב הגנתה טענה האישה כי יש לאזן חובות משותפים, ברם במסגרת דיון ההוכחות כפרה בקיומם
13 של חובות אלו, ושיוכם לה, וטענה כי מדובר בחובות שצבר האיש, על שמו בלבד, והם חובות של
14 העסקים שלו.
- 15
- 16 .4 בעמ"ש (מחוזי באר שבע) 16-03-1469 ז.ג.נ' ש.ג. (נבו 28.9.2016) נדונה סוגיית השיתוף בחובות במסגרת
17 הסדר איזון המשאבים שבחוק, ונקבעו הקביעות שלהלן: בגדר איזון משאבים יש להביא בחשבון גם
18 את חובות הצדדים (הן חובות "משפחתיים" או חובות "עסקיים"). בן זוג הנהנה מפירות השותפות
19 חייב לשאת גם בעול החובות שנוצרו במהלך החיים המשותפים. ניכוי החובות אינו מותנה בידיעת בן
20 הזוג האחר על החוב, הסכמתו או מעורבותו ביצירת החוב.
- 21
- 22 .5 חריג לשיתוף בחובות, הוא כאשר מדובר בחובות בעלי "אופי אישי מובהק", אשר נוצרו תוך הפרת
23 אמון בין בני הזוג. חובות אלו לא ייכללו במסגרת הסדר איזון המשאבים. בעמ"ש (מחוזי מרכז) 1447-
24 07-17 א.כ.נ' א.כ. (נבו 13.5.2020), הובאו דוגמאות שונות באשר לשאלה מהו "חוב בעל אופי אישי
25 מובהק": הוצאות על פילגש/מאהב, הוצאות על רכוש נפרד של אחד מבני הזוג, מניפולציה כספית
26 במיוחד עבור אחד מבני הזוג, הימורים וכד'.
- 27
- 28 .6 לאור הוראות הפסיקה, בשלב בו טוען בן זוג לאי שיתוף בחובות, מתהפך נטל הראיה ורובץ לפתחו
29 כאשר עליו להוכיח מדוע החובות אינם משותפים. בנדון דנן, על האישה להוכיח מדוע חובות שנצברו
30 במהלך החיים המשותפים, אינם משותפים לצדדים. טענותיה של האישה בעניין זה היו כלליות מאוד
31 ולא בוססו. נכון כי האיש צירף רק תדפיסי חשבון בנק כלליים כדי להוכיח כי אכן ישנם חובות גבוהים,
32 ברם ממילא ניתן לברר הדברים בנקל.
33

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

24 פברואר 2026

תלה"מ 73138-07-23 **** נ' ****

- 1 נכון לדיון ההוכחות לא הוכיחה האישה כי מדובר בחובות בעלי אופי אישי מובהק של האיש וכן לא
2 הוכיחה כי מדובר בחובות עיסקיים של האיש בלבד (ממילא מנגד טענה לשיתוף בעסקיו), ולכן חזקה
3 כי הם משותפים לצדדים.
4
- 5 עיון במסמכים שהציג האיש מעלה כי מדובר החשבון בבנק **** רשום על שמו ובעניין בנק **** לא
6 ניתן היה לראות את שם בעליו של החשבון, אך כאמור כל עוד מדובר בחובות שנצברו בתקופה
7 הקובעת, ולא נמצא כי יש לייחס אותם לאחד הצדדים בלבד, הרי שהם משותפים ועל שני הצדדים
8 לפרוע אותם.
9
- 10 עם זאת, בחינה של נספח 6 אל מול נספח 16 מעלה כי החשבון בבנק **** הוא אותו חשבון ממנו נפרעת
11 הלוואת המשכנתא (7****4) ולא ניתן להבין מתדפיס החשבון שהוצג, האם החוב כולל משכנתא אם
12 לא. הדברים מצוינים כעת, כיוון שכזכור ישנה תביעה של האיש לסעד בעניין דירת המגורים כי היא
13 שייכת לאיש בלבד.
14
- 15 כמו כן, כאמור, המידע הוצג נכון לחודש לאחר מועד הקרע, ויש לבדוק האם בתקופה של כ-חודש ימים
16 בין מועד הקרע להדפסת תדפיס חשבון הבנק נוצר אישי של האיש (כפי שטענה האישה, שהרי לשיטתה
17 מאחר שהוצגו תדפיסים לאחר מועד הקרע, לא הוכח כי מדובר בחוב משותף).
18
- 19 אל מול טענות האישה בעניין החובות, ביקש האיש בכתב תביעתו להטיל את מלוא תשלום החובות על
20 האישה. בקשתו של האיש נומקה בטענה כי:
21
- 22 "35. ... מדובר במקרה מובהק בו על בית המשפט הנכבד להפעיל את סמכותו לפי סעיף 8 לחוק,
23 ולהורות כי חובות אלו ישולמו באופן בלעדי ע"י הנתבעת, מאחר וכל החובות האלה ללא חריגים
24 וללא יוצא מן הכלל, נוצרו כתוצאה מהרגלי הצריכה הפתולוגיים של הנתבעת, ובעיקר צריכת
25 הסמים שלה.
26
- 27 36. התובע יטען כי ניתן לראות כשיקול נוסף... את העובדה כי הנתבעת שמרה לעצמה את כל
28 הכנסותיה בסך מוערך של כ-30,000 ₪ בחודש, בתוספת קצבת הילדים מ**** בסך כ-4,300 ₪,
29 שהתובע גילה עליה רק במסגרת הליכי גילוי מידע לפני שלושה חודשים.
30
- 31 37. בין מנה לבגידה, הנתבעת סחטה את התובע עד הטיפה האחרונה, הוציאה סכומי כסף כל
32 חודש העולים על כל דמיון, ומבקשת כיום להותיר את התובע בשולי הדרך קורסת תחת עול החובות
33 העצום אותו יצרה...".
34

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

24 פברואר 2026

תלה"מ 73138-07-23 **** נ' ****

- 1 בכל הכבוד, מטענות התובע נראה כי ההפך הוא הנכון ולא מצאתי שום עילה משפטית או עובדתית
2 המצדיקה הטלת מלוא תשלום החובות שנוצרו על הנתבעת. התובע למעשה עותר לקביעה כי מלוא
3 הזכויות בדירת המגורים שייכות לו בלבד, וכן עותר להטיל את מלוא תשלום החובות שצברו הצדדים,
4 על הנתבעת, ובאותה נשימה טוען כי היא מבקשת להותירו קורס תחת הנטל.
5
- 6 בפן העובדתי, התובע לא הוכיח ולו במעט, כי הנתבעת בזזה כספים משותפים על צריכת סמים וכן
7 לא הוכיח כי הרוויחה מידי חודש סכומים של לפחות 30,000 ₪ (לדבריו). מדובר באישה שגידלה 6
8 ילדים משותפים לצדדים שנולדו בהפרשי זמן קצרים מאוד, ומרבית הזמן האיש הוא שעבד בחוץ.
9
- 10 כידוע סעיף 8 לחוק יחסי ממון בין בני זוג, המאפשר סטייה מאיזון משאבים שוויוני, מהווה חריגמוגבל
11 בהיקפו, וייעשה בו שימוש במשורה ובמקרים חריגים וקיצוניים בלבד, כאשר הנטל על המבקש לסטות
12 מכלל זה הוא כבד (ר' למשל בג"ץ 7229/23 פלונית נ' בית הדין הרבני האזורי בפתח תקווה (נבו)
13 20.11.2023); וכן בג"ץ 6897/22 פלוני נ' בית הדין הרבני האזורי בפתח תקווה (נבו 9.11.2022) שם
14 נקבע כי למעט במקרים חריגים וקיצוניים, אין לראות באי-נאמנות מינית כדי להשפיע על חלוקת רכוש
15 לפי סעי' 8 לחוק יחסי ממון).
16
- 17 לפיכך, דינה של טענתו זו של התובע לעניין הטלת החובות על הנתבעת להידחות, ומוטב היה כי
18 מלכתחילה לא היתה מועלית.
19
- 20 בסיכומו של עניין זה, בהתאם לאמור לעיל, הנני קובעת כי חובות שנצברו לבנקים הנ"ל בתקופה
21 הקובעת, משותפים לצדדים. יש לבחון מה היה שיעור החובות נכון למועד הקרע, וכן אף אם גדל החוב
22 נכון לחודש **/22, קרי לאחר מועד הקרע, יש לבחון האם מדובר בהמשך של החובות שקדמו למועד
23 הקרע.
24
- 25 משהוסכם על הצדדים לבחון מה היה שיעור החוב נכון למועד הקרע וכן האם החוב גדל בחודש שלאחר
26 מכן ומה מקור גידול החוב.
27
- 28 בנוסף, יש לבחון האם מדובר בחוב הכולל את הלוואת המשכנתא.
29
- 30 ארנונה – בעניין זה לא ראיתי כי צורף נספח המעיד על קיומו של חוב. עם זאת, בהתאם לאמור לעיל,
31 ככל שנצבר חוב ע"ש מי מהצדדים לעיריית ירושלים, במהלך התקופה הקובעת, הרי שהוא משותף
32 לצדדים ועליהם לפרוע אותו בחלקים שווים. הצדדים יבחנו מסמכים של עיריית ירושלים ופרעו חוב
33 הארנונה במשותף.
34
35

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

24 פברואר 2026

תלה"מ 73138-07-23 **** נ' ****

חובות לאביו של האיש

- 1
2
3 .21 האיש טוען כי לאורך השנים נטלו הצדדים מאביו סכומי כסף רבים בשיעור מצטבר של כ-מיליון וחצי
4 ש, וכי מדובר בכספי הלוואה. לתמיכה בטענתו להלוואה צירף האיש כנספח 1 לתצהיר ע"ר מטעמו
5 פנקס רישומים של מועדים וסכומים שונים לאורך השנים וכן מה שנחזה להיות נסיבות העברת
6 הכספים. כן צירף האיש מסמך מודפס בו לטענתו ניתן לראות העברות כספים.
7
8 .22 האיש טוען כי מדובר בחוב משותף לצדדים וכי חלה חובה על האישה להשיב מחצית החוב לאב.
9
10 .23 המסמכים הוגשו בשפה ה**** ללא תרגום לעברית.
11
12 .24 האישה דוחה ומכחישה את טענות האיש כי מדובר בהלוואה, טוענת כי אביו של האיש עשיר מאוד וכי
13 נתן להם לאורך השנים סכום של 500,000 ש"ח במתנה.
14
15 .25 עיון בנספח 1 לא מלמד דבר בעניין החוב לאבי האיש, כפי שהוא מנסה לטעון. ראשית כאמור, המסמך
16 כתוב ב**** ולא הוגש תרגום שלו לעברית. שנית ועיקרית, אף אם ניתן לומר כי המסמך שנכתב בכתב
17 יד נראה אותנטי ונעשה בזמן אמת לגבי כל העברת כספים המופיעה בו, אין אינדיקציה לכך שאכן
18 מדובר בכספי הלוואה.
19
20 .26 ע"מ לקבוע האם אכן אביו של האיש העביר לצדדים כ-מיליון וחצי ש בהלוואה, טענה שכאמור
21 הועלתה ע"י האיש בלבד (האב לא הגיש תביעה נגד הצדדים), יש לבחון האם עלה בידיו להוכיח
22 טענותיו.
23
24 .27 בדין האזרחי כלל נקוט לפיו על התובע להוכיח את תביעתו ולהרים את נטל הראיה בבחינת הכלל:
25 "המוציא מחברו עליו הראיה".
26
27 .28 נטל השכנוע מוטל על בעל הדין להוכיח את טענותיו כלפי יריבו, כאשר אי עמידה בו משמעה דחיית
28 הטענות. נטל השכנוע פירושו כי בעל הדין שנושא בו, חייב להוכיח את העובדה השנויה במחלוקת,
29 ואשר הוכחתה מהווה תנאי לזכייתו במשפט, כך שאם לא ישכיל להוכיחה תיפול ההכרעה בגינה
30 לרעתו.
31
32 .29 על הנושא בנטל השכנוע להטות את המאזן ולשכנע את בית המשפט בגרסתו ב- 51% מתוך 100%
33 המבטאים וודאות מוחלטת, על-מנת לצאת ידי חובתו (ר' ספרו של י. קדמי על הראיות חלק שלישי,
34 ת"א, 1991), בעמ' 1548 והפסיקה המובאת שם).
35

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

24 פברואר 2026

תלה"מ 73138-07-23 **** נ' ****

- 1 בעניינינו, האיש לא הוכיח כי אביו העביר סכום של מיליון וחצי ₪ (אם כי אין חולק שהא אכן העביר
2 לצדדים כספים רבים), אך בעיקר לא הוכיח כי מדובר בהלוואה. האיש לא הציג הסכם הלוואה עם
3 אביו, האב של האיש לא מסר עדות בבימ"ש, אף לא הוגשה בקשה לזמנו לעדות.
4
- 5 גם עדויות הצדדים בעניין זה לא תרמו מאומה להוכחת קיומו של החוב הנטען. כדי להטיל על האישה
6 חוב של 750,000 ₪ אינני יכולה להסתפק ברשימות שהציג האיש (נספח 1 לתצהירו).
7
- 8 כן יש לזכור כי האיש אישר כי מבקש להטיל על האישה את חלקה בחוב רק במידה שתביעתו לסילוק
9 ידה, תידחה (ר' עמ' 26 לפרו' דיון ההוכחות, שו' 20 ואילך).
10
- 11 מאחר שנטל ההוכחה מוטל על האיש הטוען לקיומו של החוב, והוא לא הרים את נטל ההוכחה, קרי
12 לא שכנע כי אכן הצדדים נטלו הלוואה מאביו בסכום מוערך של מיליון וחצי ₪, טענתו של האיש
13 בעניין זה נדחית.
14
- 15 זכויות סוציאליות
16
- 17 במהלך החיים המשותפים צברו הצדדים זכויות סוציאליות. הצדדים לא טענו להיעדר שיתוף בזכויות
18 הללו, ומכוח הדין ברי שהן משותפות לצדדים בחלקים שווים. ככל שהאיש צבר זכויות סוציאליות
19 ב****, הרי שאף הן משותפות לצדדים.
20
- 21 הצדדים יודיעו האם מבקשים לברר את שווי הזכויות ומועדן פדיון בעצמם, שמא מבקשים כי
22 המומחה שימונה יגיש חו"ד גם בסוגיה זו.
23
- 24 הרכב המשותף – **** מ.ר. ****
25
- 26 עפ"י הסכמות שקיבלו תוקף של החלטה ביום 18.6.24, הרכב המשותף לצדדים נמכר, ותמורתו חולקה
27 ביניהם באופן שווה.
28
- 29 בסיכומיו טען האיש גם כי יש לחייב את האישה בתשלום דמי שימוש בעד התקופה בה החזיקה ברכב
30 ועד למכירתו בפועל. סוגיה זו לא נידונה בנפרד, שכן לא הוגשה בקשה לחיוב האישה בתשלום דמי
31 שימוש. לפיכך, גם לא מונה שמאי רכב להעריך את שווי במועד הקרע לעומת מועד מכירתו, לא הוגש
32 מסמך ממנו ניתן היה ללמוד מה שווי הרכב במועד הקרע, ולא התאפשר לאישה להתייחס לעניין באופן
33 ספציפי. לכן דרישת האיש בעניין זה נדחית.
34
35

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

24 פברואר 2026

תלה"מ 73138-07-23 **** נ' ****

רכב ****

1
2
3 בתצהירו טען האיש כי מדובר ברכב שלו בלבד, כי אביו רכש לו את הרכב במתנה, כי לא היתה פעולת
4 (כך נכתב) שיתוף ברכב וכי אין לחלק את שוויו בין הצדדים. אעיר כי ברישיון הרכב שם רשום כי בעליו
5 הוא חברה שבבעלות אביו של האיש ("**** בע"מ").

6
7 כדי להוכיח כי מדובר ברכב השייך לצדדים היה על האישה לצרף את החברה שעל-שמה רשום הרכב,
8 וכן להוכיח טענותיה בעניין. האישה לא הציגה ולו ראשית ראיה לטענתה כי מדובר ברכב משותף,
9 וממילא לא הוכיחה כי הוא נרכש בכספים משותפים לצדדים (ר' סעי' 62 לתצהיר ע"ר של האישה). לכן
10 טענת האישה בעניין רכב זה נדחת.

דירת המגורים ופירוק שיתוף

11
12
13
14 העניין המהותי ביותר בפסק הדין נוגע לדירת המגורים. כזכור, ביום 23.5.18 חתמה האישה על תצהיר
15 בו העבירה את זכויותיה בדירת המגורים לאיש. התצהיר נחתם בפני עו"ד **** ז"ל שאישר חתימת
16 האישה בפניו, ואלו הוראותיו:

17

תצהיר העברת דירה ללא תמורה

אני הח"מ [שם] ת.ז. [שם], לאחר שהוזהרתי כי עלי לוטר את האמת וכי
אחיה צפיה לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהירה בזה בכתב כדלקמן:

1. הנני [שם] (לבית [שם] ת.ז. [שם]) רכשתי יחד עם בעלי מר [שם] דרכון [שם] 0 [שם] בחלקים שווים, את הזכויות בדירה הידועה כחלק מגוש [שם] החקות [שם] פרויקט [שם] חומה דירה [שם] כניסה [שם] של הקבלן [שם] בע"מ [שם] בשכונת [שם] ירושלים (להלן: "הדירה"), כך שאנו זכאים כל אחד, להירשם כבעלי מחצית הזכויות בדירה.
2. הנני מעבירה בזאת לבעלי מר [שם] דרכון [שם] 0 [שם] את כל זכויותי בדירה (שהן כאמור מחצית הזכויות בדירה) בהעברה ללא תמורה.
3. הנני מצהירה כי מר [שם] דרכון [שם] הינו בעלי [שם] הנני מצהירה כי זה שמי, זו חתימתי ותוכנו תצהירי לעיל אמת.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

24 פברואר 2026

תלה"מ 73138-07-23 **** נ' ****

- 1 .41 באותו היום חתמה האישה גם על יפוי כוח מיוחד בלתי חוזר לטובת ביצוע העברת הזכויות לאיש.
- 2
- 3 .42 האיש צירף גם מכתב פנייה אל החברה המשכנת "**** בע"מ", בו מודיעים הצדדים על העברת
4 הזכויות של האישה לאיש. המכתב נושא חתימות הצדדים אך לא נושא תאריך. כן צורפו אישורים של
5 דיווח על העסקה למיסוי מקרקעין (ראו נספח 9 לתצהיר ע"ר של האיש).
- 6
- 7 .43 לטענת האיש, התוצאה של תצהיר הוויתור הינה שהאיש מקבל את הדירה לבעלותו המלאה והאישה
8 איבדה או ויתרה על זכויותיה בדירה, ויוצאת בתום למעלה מ-20 שנות נישואין, ללא רכוש/זכויות
9 בדירה.
- 10
- 11 .44 בכתב התביעה עתר האיש למתן צו המצהיר על בעלותו הבלעדית בדירה ולסילוק ידה של האישה מן
12 הדירה.
- 13
- 14 .45 בכתב הגנתה טענה האישה כי יש לדחות התביעה בעניין זה מכל מיני סיבות: אי הבנת השפה, היא
15 היתה בתקופה לחוצה, החתימה שביפ"כ הבלתי חוזר אינה חתימתה וכי היא זויפה וכי נאלצה לחתום
16 על תצהיר ויתור זכויות מחמת כפייה ולחץ שהפעיל עליה האיש, לאחר שזרק אותה מן הבית וניתק
17 אותה מהילדים, והסכים להחזירה בתנאי שתחתום על תצהיר ויתור זכויות בדירה, כשהיא היתה
18 במצב נפשי ירוד, סובלת מחרדות וסייטים ומטופלת בכדורים מסוג "קלונקס". לטענת האישה, האיש
19 ניצל את מצבה הרעוע והחתיים אותה על התצהיר.
- 20
- 21 .46 בתצהיר ע"ר שהגישה ובסיכומיה טענה האישה גם לכוונת שיתוף במקרקעין בתקופה שלאחר העברת
22 זכויותיה לאיש, מעצם המגורים המשותפים של הצדדים, רישום הארנונה ע"ש שניהם, המשך ניהול
23 משק בית משותף, לא חל כל שינוי מהותי בפועל בתקופות שלפני ואחרי חתימת תצהיר הוויתור, וכן
24 הוסיפה וטענה שהעסקה לא הסתיימה ברישום.
- 25
- 26 .47 האישה לא לביטול תצהיר המתנה, וזולת התובענה דנן שהגיש האיש לסילוק ידה של האישה מהדירה,
27 אין בפניי הליך בנוגע לה.
- 28
- 29 **נסיבות החתימה על תצהיר הוויתור**
- 30
- 31 .48 בשנת 2018 גילה האיש כי האישה בגדה בו עם גברים אחרים. האישה לא הכחישה במסגרת הליך זה
32 את טענות האיש לעניין הבגידה. האיש טען בכתב תביעתו כי בסמוך לאחר מכן הסכים לשוב אל
33 האישה בתנאי שתסכים לחתום על תצהיר ויתור זכויותיה דירה, בהינתן כי ממילא אביו נתן לצדדים
34 כספים רבים לצורך רכישתה.
- 35

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

24 פברואר 2026

תלה"מ 23-07-73138-07 **** נ' ****

- 1 האישה טענה כי כאשר חתמה על תצהיר ויתור זכויות בדירה היתה במצב נפשי ירוד, והאיש הפעיל .49
2 עליה לחץ, כך שהויתור נעשה תחת אינוס וכפייה, היא לא ראתה את הילדים 5 ימים וכדי לחזור
3 הביתה לפי דרישת האיש, חתמה על תצהיר הויתור. כן טענה האישה כי אינה דוברת היטב את השפה
4 העברית ולא הבינה את המשמעות של מסמכי העברת הזכויות, וכי חתימתה זויפה בכמה מסמכים.
5
- 6 אין מחלוקת בין הצדדים כי האישה העבירה זכויותיה בדירת המגורים לאיש לאחר שפרץ המשבר .50
7 הזוגי ביניהם ולאחר שהתגלה דבר הבגידה. למעשה טוען האיש בעצמו, באופן מפורש ובהאי לישנא
8 בסעי' 26 לכתב התביעה כי "נעתר לתחנוניה לקבל הזדמנות שנייה בתנאי כי זו תעביר את הדירה
9 לבעלתו המלאה" שכן ממילא ההון העצמי הגיע מכספים שהעביר להם אביו. כך ביקשה האישה לבסס
10 טענה כי ההסכם נחתם תחת אינוס וכפייה.
11
- 12 המתווה הנורמטיבי
13
- 14 החופש לערוך הסכמים
15
- 16 המשפט הישראלי מכיר בחופש ההתקשרות של בני זוג באופן נרחב, ומחיל את דיני החוזים גם על .51
17 הסכמים הנערכים בתוך המשפחה. הפסיקה אף קובעת כי הכרה זו ביכולתם של הצדדים לקבוע, על-
18 פי רצונם החופשי, את מהות הסדרי השיתוף ביניהם, אינה פריבילגיה השמורה לזוגות נשואים בלבד,
19 אלא נובעת מעצם קיומם של חיים בצוותא. גישה זו רואה בנישואין קשר חופשי בין שני יחידים,
20 המותר בידם את הברירה לשמור על זהותם הנפרדת ולקבוע את חלוקת הרכוש ביניהם, להעניק זליז
21 מתנות, לוותר ויתורים וכו'.
22
- 23 לבני זוג החופש לעשות הסכמים כפי רצונם, ברם חופש זה כפוף לדרישות מהותיות וצורניות שונות .52
24 בהתאם לסוג ההסכם. בקליפת האגוז יצוין כי בעוד ש"הסכם ממון" (הצופה פני גירושין או מוות)
25 דורש כתב ואישור בית משפט או בית דין דתי, הסכמים "רגילים" או "אחרים" (הנוגעים ליחסים
26 שוטפים או לעסקה ספציפית), אינם דורשים אישור כזה, אך עדיין כפופים לדיני החוזים הכלליים
27 ולעקרונות תום הלב ותקנת הציבור.
28
- 29 בע"א 5187/31 מקסימוב נ' מקסימוב (22.06.1993) (להלן: "עניין מקסימוב") הוסבר כי חוזה מתנה .53
30 נשלט על ידי דיני החוזים הכלליים, לרבות חובת תום הלב וכללי הפרשנות המקובלים, וכי יש לפרש
31 תנאים בהסכמי מתנה בין בני זוג על פי אומד דעתם המשותף ותכלית ההסכם, ולא רק לפי לשונו
32 המילולית היבשה.
33

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

24 פברואר 2026

תלה"מ 73138-07-23 **** נ' ****

- 1 בעניין מעמדו המשפטי של חוזה המתנה בין בני זוג קבע בית המשפט העליון כי מתנה היא חוזה לכל
2 דבר, שכן היא דורשת מפגש רצונות והסכמה של מקבל המתנה (כפועל יוצא מכך, בכל עניין שבו חוק
3 המתנה אינו דן, יחולו על חוזה המתנה דיני החוזים הכלליים).
- 4
5 55. משכך, על הצדדים לחוזה מתנה חלה חובת תום הלב (לפי סעיפים 12 ו-39 לחוק החוזים (חלק כללי),
6 תשל"ג-1973 (להלן: "חוק החוזים")) הן בשלב המשא ומתן והן בשלב קיום החיובים.
- 7
8 56. בעניין מקסימום נקבע כי פרשנות חוזה מתנה נעשית על פי אומד דעת הצדדים המשתמע מתוך החוזה
9 ומהנסיבות החיצוניות. בית המשפט העליון הדגיש כי אין לפרש את החוזה רק לפי הכוונה
10 הסובייקטיבית של הנותן, אלא לפי הגילוי החיצוני של הכוונה המשותפת. במקרים שבהם תכלית
11 ההסכם מחייבת זאת, ניתן לתת למילים משמעות רחבה החורגת ממשמעותן הרגילה.
- 12
13 57. בנוסף, לאור הוראות חוזה המתנה, בעניין מקסימום דן בית המשפט העליון בסוגיית תקנת הציבור
14 וחופש ההתנאה בהסכמי ממון. בית המשפט אישר כי חופש ההתנאה חל גם על הסכמי ממון בין בני
15 זוג. נקבע כי הסכם ממון השולל זכויות רכוש באופן גורף אינו סותר כשלעצמו את תקנת הציבור, אלא
16 במקרים קיצוניים של פגיעה באושיות הסדר החברתי. העובדה שהסכם עשוי להיראות בלתי צודק או
17 מקפח אינה עילה מספקת לביטולו מחמת תקנת הציבור.
- 18
19 58. פסק דין מקסימום מבסס את התפיסה כי חוזה מתנה הוא חוזה הכפוף לדיני החוזים הכלליים ולחובת
20 תום הלב, הוא קובע כי תנאים המאפשרים חזרה ממתנה בתוך קשר נישואין יפורשו באופן תכליתי
21 המגן על מקבל המתנה מפני ביטול שרירותי או כפוי, וכי הסכמי ממון יכובדו מכוח חופש החוזים, אלא
22 במקרים קיצוניים ביותר.
- 23
24 **החובה לאשר הסכמי ממון בבית משפט**
- 25
26 59. כזכור, בעניינו מדובר על הסכם בין הצדדים באופן של תצהיר ויתור זכויות בנכס מקרקעין לטובת
27 האיש, ועל פניו הוא אינו מהווה הסכם ממון בין בני זוג.
- 28
29 60. סעי' 52 דלעיל מתייחס בכלליות לצורך באישור הסכמי ממון בין בני זוג בבימ"ש. הצדדים אמנם לא
30 התייחסו לסוגיה זו במסגרת ההליך, ברם לאור טיבה של המחלוקת, מצאתי להידרש לה.
- 31
32 61. סעי' 2 (א), סעי' 2 (ב) לחוק יחסי ממון קובע כי הסכם ממון בין בני זוג מחייב אישור של בימ"ש או בי"ד
33 וכי האישור לא יינתן אלא לאחר שנוכחה הערכאה השיפוטית שבני הזוג עשו את ההסכם או השינוי
34 מרצונם, בהסכמה חופשית ובהבינם את משמעותו ותוצאותיו.
- 35

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

24 פברואר 2026

תלה"מ 73138-07-23 **** נ' ****

- 1 כלומר, בעוד הסכם ממון בין בני זוג נשואים מחייב קבלת אישור ערכאה שיפוטית, הסכמים אחרים
2 בין בני זוג, אינם מצריכים אישור. לעיתים כותרת ההסכם אינה נושאת את המילים "הסכם ממון"
3 אך אופיו של ההסכם הוא בהכרח מהווה הסכם שכזה.
4
- 5 בתלה"מ (פ"ת) 54471-11-23 פלוני נ' אלמונית נדרשה כב' השופטת א' נוס לסוגיה דומה לענייננו וציינה
6 כי הפסיקה ביקשה לקבוע כללים אשר יסייעו להבחין בין הסכם ממון, אותו יש לאשר בהתאם לחוק,
7 לבין הסכם אשר אינו טעון אישור על פי סעי' 5(א)3 לחוק יחסי ממון. להלן מתוך פסה"ד:
8
- 9 **"בע"א 5709/99 זיוה לוינ' נ' גד שילר, פ"ד נה(4) 925 (2001) נקבע כי אין לראות בהסכם אשר**
10 **כלל ויתור על נכס מסוים, כגון דירת מגורים, משום הסכם ממון הטעון אישור בית המשפט**
11 **לצורך קבלת תוקף, זאת כאשר הוא אינו צופה פני פקיעת נישואין אלא נועד לתת תשובה לבעיה**
12 **נקודתית שבה נתקלו בני הזוג. ויתור זה מתיישב עם קיום הסכם בכתב בין בני זוג, שלפיו, שוויו**
13 **של נכס מסוים לא יאוזן ביניהם במשמעות סעיף 5(א)3 לחוק יחסי ממון בין בני זוג, והסכם**
14 **כזה אינו מחייב אישור בית המשפט משום שאין הוא "הסכם ממון" במשמעותו הפורמאלית**
15 **(להלן: "עניין שילר").**
16 ...
- 17 37. בתלה"מ (משפחה נצרת) 55727-09-20 ל.כ. נ' י.כ. (נבו 25.4.2021) סוכמו ההלכות בסוגיה זו,
18 והאינדיקציה הבולטת ביותר להבחנה בין הסכם רגיל לבין הסכם ממון הינה האם ההסכם צופה
19 פני פירוד שמא מדובר בהסכם כלכלי רגיל (ע"א 7388/97 עזבון המנוח משה שמיר נ' דולב
20 (שמיר), פ"ד נג(1) 596, ע"א 5709/99 לוינ' נ' עו"ד שילר, פ"ד נה(4) 925, 948.
- 21
- 22 64. כן הובהר כי כאשר ההתחייבות קושרת העברת זכויות בנכס מסוים תלויה בכישלון או הצלחת
23 הנישואין או תלויה במקרה פטירה (מקרים של פקיעת נישואין) הרי שהיא מאפיינת הסכמי ממון
24 להבדיל מ"הסכם אחר".
25
- 26 65. בענייננו כזכור, תצהיר הוויתור נחתם בתקופה בה היו הצדדים נשואים וקבע העברה מיידית ללא תנאי
27 עתידי מחייב, אלא בעקבות אירועי עבר, קרי הוסכם שהאישה תעביר את חלקה בדירה לאיש בעקבות
28 הבגידות מצידה, ולא בתניה הקובעת כי אם תבגוד שוב, כי אז יעבור חלקה בדירה לאיש.
29
- 30 66. על פניו מדובר בהסכם "רגיל" בין בני זוג שאינו טעון אישור של ביהמ"ש, בשונה מהסכם ממון.
31
- 32 67. דה פקטו דובר על העברת זכויות בזמן אמת ועם החתימה על תצהיר הוויתור ולא באופן צופה פני
33 עתיד/פירוד, קרי לא דובר על התחייבות להעביר זכויות בנכס, רק אם וכאשר הצדדים ייפרדו. כמו כן,
34 הצדדים החלו בתהליך של העברת הזכויות של האישה ע"ש האיש כבר בסמוך לחתימה על תצהיר
35 הוויתור.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

24 פברואר 2026

תלה"מ 73138-07-23 **** נ' ****

- 1 נוסף לכך, כותרת המסמך "תצהיר העברת דירה ללא תמורה" מדברת בעד עצמה. גם הוראות התצהיר
2 קובעות באופן מפורש כי בזמן חתימתו מעניקה האישה לאיש את זכויותיה בדירה. התצהיר אינו צופה
3 פני פירוד, אינו כולל תנאי להעברה רק במקרה של גירושין ואינו מגביל את הצדדים בהוראותיו או
4 ביישומו, ואכן הצדדים המשיכו לחיות כבני זוג עוד 4 שנים לערך, לאחר חתימת תצהיר הוויתור.
5
- 6 .69 ואולם במובן המהותי, כפי שאישר האיש בעצמו, מטרת התצהיר להבטיח עבורו את מלוא הזכויות
7 בדירה, במידה שהצדדים יתגרשו וכפי שהעיד בדיון ההוכחות מיום 26.10.25, בעמ' 22-23:
8
- 9 **"... את תתני לי בחזרה את החלק שיש לך לדירה, אנחנו נרשום את זה רק על השם שלי**
10 **כדי שאם מחר יהיה עוד מה שקורה עכשיו ונצטרך להגיע לגירושין, אני אוכל לפחות**
11 **להיות בטוח שאני יכול להחזיר את החובות שיש לי לאבא ושהכל יהיה מסודר. אני**
12 **הסברתי לה את זה מאד ברור."**
- 13
- 14 .70 וכן בעמ' 25, שו' 23-27:
15
- 16 **"מה שאני יודע שאני באותו רגע היה לי חובה לדאוג שבמקרה של גירושים אני אוכל**
17 **לעמוד בהתחייבויות, אז ברור שהמשמעות של כל הניירת הזאת שלא אני הכנתי,**
18 **העורך דין הכין הייתה שאם מחר אנחנו מגיעים להתגרש, שהבית יהיה כולו שלי**
19 **שאני אוכל לעמוד בהתחייבויות שלי, זו היתה המשמעות של כל המסמכים האלה."**
- 20
- 21 .71 וכן בעמ' 26, שו' 27-31:
22
- 23 **"... אז אני רק חייב לחדד. זה לא היה רק לחוב. ברור שזה היה הדבר הראשוני שהיה**
24 **לי, אבל לא רק זה, גם היה את הנושא שהיה חשוב לי שכל הדירה כולה תהיה על**
25 **השם שלי כי כל הכסף שגם היינו משלמים אני שמת. את כל המשכנתאות והכל את**
26 **כל הכסף אני שמת. היא כל הכסף שהיא הרוויחה, היא אף פעם לא שמה שקל בזה.**
27 **אז היה חשוב שכל הבית,..."**
- 28
- 29 .72 הרהרתי בדברים ומצאתי כי בענייני מדובר בהסכם ממון, אשר היה טעון אישור בית משפט לפי חוק
30 יחסי ממון, ואסביר. ניתן אמנם להבין מעדותו של האיש, כי מטרת דרישתו מהאישה שתחתום על
31 תצהיר הוויתור הינה לפתור בעיה נקודתית של הסרת חובות לאביו באמצעות כספי תמורת מכר
32 שיתקבלו לעתיד לבוא, ממכירת הדירה, וככל שהצדדים יתגרשו. מצאתי לחלק את ההסבר של האיש
33 לשני חלקים, האחד – פירעון חובות לאביו, השני – העיתוי/מועד הפירעון. עפ"י החלק הראשון, ככל
34 שמדובר בתשלום חובות לאב הרי שמדובר בפתרון בעיה נקודתית שאינו מצריך אישור של ההסכם

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

24 פברואר 2026

תלה"מ 73138-07-23 **** נ' ****

- 1 בבימ"ש, כפי שנקבע בעניין שילר. עפ"י החלק השני, רק אם יתגרשו הצדדים, כי אז יימכר הבית והאיש
2 יידרש להשיב לאביו את הכספים שנתן לו, על פניו מדובר בהסדר עתידי ולכן הוא טעון אישור בימ"ש.
3
- 4 73. חיזוק לכך שמדובר בפתרון בעיה עתידית באופן המצריך אישור בימ"ש ניתן למצוא בנתונים
5 העובדתיים הנוספים. ראשית, כאמור לעיל, האיש לא הוכיח כי חייב למעלה ממיליון ₪ לאביו. האב
6 גם ממילא לא תבע את הצדדים להחזר החוב, גם לא הוציא כל מכתב דרישה כלפיהם. שנית ועיקרית,
7 מטרת ההסכם צופה פני גירושין, כלומר על אף שהוסכם על העברה מיידית והצדדים אף ביצעו אי אילו
8 פעולות להעברת הזכויות, דה פקטו האיש אישר כי התכוון להשתמש בתוצאות ההסכם, קרי בהעברת
9 הזכויות של האישה אליו, רק במידה שהצדדים יתגרשו.
- 10
11 74. בתלה"מ (פ"ת) 54471-11-23 פלוני נ' אלמונית המובא לעיל, הובהר כאמור כי כאשר ההתחייבות
12 קושרת העברת זכויות בנכס מסוים תלויה בכישלון או הצלחת הנישואין, הרי שהיא מאפיינת הסכמי
13 ממון.
14
- 15 75. בנדון דנן עולה הרושם כי האיש רצה להבטיח לעצמו את מלוא הזכויות בדירת המגורים במידה
16 שהצדדים יתגרשו, בעוד שאין לפני הוכחות לחובות לאביו, וגם אם ישנם חובות, ממילא לפי תצהיר
17 הוויתור הוא נותר עם סכום כסף גדול לעצמו, כאשר האישה במעידתה הרומנטית, מפסידה הכל.
18
- 19 76. לפיכך, ובהתאם להוראות החוק והפסיקה, צריך היה לאשר את ההסכם בבית המשפט.
20
- 21 77. כן מצאתי לציין, כי אמנם תצהיר הוויתור אינו מוגדר כ"הסכם שלום בית", אולם מאחוריו עומד שלום
22 הבית שהשכינו הצדדים, כתנאי לויתור של האישה על חלקה בדירה. מפסיקה דומה שעסקה בנושא
23 של הסכמי "שלום בית" לאחר בגידה, ניתן להקיש על המקרה דנן.
24
- 25 78. בעמ"ש (ת"א) 20091-05-13 פלונית נ' פלוני (פורסם בנבו ביום 15.3.15) דן ביהמ"ש המחוזי במקרה בו
26 בני זוג ערכו הסכם לשלום בית וקבעו כי ככל שהבעל ישוב לנהל רומן עם אישה אחרת, יועברו זכויותיו
27 בדירה על שם בתם הקטינה של הצדדים. בימ"ש המחוזי קבע כי ההסכם אינו מהווה הסכם ממון,
28 ותקף גם ללא אישור בית משפט.
29
- 30 79. בית המשפט המחוזי נימק קביעתו בכך שההסכם מתייחס למקרה של בקשת צד זה או אחר להיפרד
31 או להתגרש אולם אין הוא מתייחס לשאלת איזון כלל הנכסים כמשמעותו בחוק יחסי ממון, אלא דן
32 בסנקציה שקבעו הצדדים שתיכנס לתוקף כשצד יבקש להיפרד או להתגרש:
- 33 "עיקר מהותו של ההסכם וכך גם אומד דעתם של הצדדים מתייחס למקרה חזרה
34 של המשיב לסורו, קרי ניהול מערכת יחסים רומנטית ויחסי אישות עם אישה
35 אחרת. זהו עיקרו של ההסכם וזה המניע לו וכל תוספת הינה מעבר למהות

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

24 פברואר 2026

תלה"מ 73138-07-23 **** נ' ****

- 1 המרכזית" ובהמשך: "מעת שמדובר בהסכם שבא למנוע בגידה וכד' כולל
2 הסנקציה, אין מקום לבחון אותו באספקלריה של "הסכם כלכלי" או "הסכם
3 רגיל" אלא בהיבט של הסכמות בני זוג לפתור משבר באופן זה או אחר" (פסקה 21
4 לפסק הדין).
- 5
- 6 .80 בעניינו שונים פני הדברים שכן לא מדובר על שלילת זכות עתידית ככל שהאישה תחזור על מעשה
7 הבגידה, אלא על הוראה להעברת הזכויות מהאישה לאיש באופן מיידי בעקבות מעשי הבגידה שקדמו
8 לעשיית תצהיר הוויתור, כלומר לאישה לא ניתנה הזדמנות להוכיח כי היא פותרת את המשבר
9 באמצעות הבטחה שלא תבגוד שוב בבעלה, וקיומה של ההבטחה. במקרה דלעיל ניתן להבין כי ככל
10 שהצדדים שם יתגרשו, אין האיש מפסיד את זכויותיו בדירה, אולם יפסידן ככל שיבגוד באשתו בגידה
11 חוזרת. בנידננו, כאמור, אין מדובר בפתרון בעיה זוגית אלא בענישה מיידי.
- 12
- 13 .81 לאמור לעיל יש להוסיף כי דירת המגורים נחשבת ל"גולת הכותרת" של השיתוף הזוגי ונהנית ממעמד
14 מיוחד (למשל מעמד המקל על הוכחת שיתוף בה כשהיא מהווה נכס חיצוני). דירת המגורים אינה נכס
15 רגיל אלא נכס משפחתי מובהק, המהווה לרוב את הרכוש המשמעותי ביותר של בני הזוג. בעניינו
16 מדובר בנכס המקרקעין היחיד של הצדדים. בשל מרכזיותה בחיי הנישואין ובהגשמה העצמית של
17 הפרט, הפסיקה העניקה לה מעמד מיוחד המכונה "גולת הכותרת של חזקת השיתוף".
- 18
- 19 .82 לנוכח מעמדה של דירת המגורים של הצדדים, ומאחר שהוראות תצהיר הוויתור קובעות כי האישה
20 מעבירה את חלקה לאיש ולמעשה מתפרקת מרכושה (לאישה אין כל רכוש נוסף, אין לה עבודה קבועה
21 ומסודרת, אין לה חסכונות, אין לה זכויות סוציאליות משמעותיות ומשפחת המוצא שלה אינה
22 מבוססת כלכלית), ולנוכח זאת שמטרת הוויתור הינה לפרוע חוב עתידי אם הצדדים יתגרשו, היה צורך
23 לאשר ההסכם בבית משפט.
- 24
- 25 .83 כמו כן, אם עסקינן בהסכם שלום בית, יש להיזקק לאומד דעתה של האישה שוויתרה על זכויותיה
26 ולברר האם התכוונה לתוכנו במידה שהצדדים יתגרשו. האישה טוענת כי לא ידעה שבכוונת האיש
27 להוציא ללא כלום במידה שיתגרשו. הצדדים הוסיפו לשלם משכנתא יחד לאחר שנחתם תצהיר
28 הוויתור, הארנונה משותפת להם, הם הוסיפו לגור יחד בדירה ולגדל את ילדיהם שהיו צעירים מאוד
29 או רכים בשנים.
- 30
- 31 .84 האישה אמנם הסכימה לוותר על זכויותיה בדירת המגורים לטובת האיש ולמען שלום בית, אך אין
32 אינדיקציה לכך שהתכוונה לוותר על זכויותיה במצב של גירושין.
- 33
- 34 .85 בתצהיר הוויתור אין כל אזכור לכך שככל שהצדדים יתגרשו האישה לא תקבל את זכויותיה המקוריות
35 בדירה, וזולת העברת זכויותיה לאיש, אין הוראה נוספת בהסכם. בחקירתנו הנגדית נשאל האיש בעניין

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

24 פברואר 2026

תלה"מ 73138-07-23 **** נ' ****

1 זה כדלקמן: "אתה יכול להראות לי איזה שהוא מסמך שרשום שאתה הסברת לה שאם אתם
2 מתגרשים אין לאישה כל חלק בדירה?" האיש לא השיב באופן מפורש לשאלה זו, ב"כ התנגד וניסה
3 להסביר כי עצם תצהיר הוויתור מהווה העברת הזכויות מהאישה לאיש בכל מקרה, ובהכרח במצב של
4 גירושין (ר' עמ' 23 למטה ו-24 למעלה, לפרו' ההוכחות).

5
6 86. מנסיבות המקרה יתכן כי אומד דעתה של האישה שונה מהמשמעות העולה מלשון החוזה או
7 מהפרשנות המקובלת. יתכן כי כשם שהיתה רשומה ע"ש האיש דירה ראשונה שנרכשה בתקופת
8 הנישואין, כך הסכימה האישה כיגם הדירה השנייה תירשם על-שמו, ואומד דעתה היה זה בלבד, מבלי
9 שהתכוונה כיתסיים את חיי הנישואין ללא מחצית הדירה. עצם העובדה כי הצדדים המשיכו לגור יחד,
10 שולמה משכנתא בכל התקופה, ארנונה, הם גידלו את ילדיהם בדירה וכן האיש לא הוסיף לבצע פעולות
11 של רישום הדירה על-שמו בלבד, מחזקים את המסקנה כי אומד דעתה של האישה היה שונה בעניין
12 היעד שביקש האיש להגשים בעצם עשיית תצהיר הוויתור. הדברים הללו מתיישבים גם עם הקביעות
13 שבהלכת מקסימוב דלעיל (וכן ר' ע"א 4628/93 מדינת ישראל נ' אפרופים שיכון ויזום (1991) בע"מ,
14 מט(2) 265 (1995)).

15
16 87. נוסף לכך, האמור עד כה מקבל משנה תוקף לנוכח טענות אשר צפויות להיוולד במקרים כגון דא,
17 לחתימה על הסכם מחמת עושק, כפייה, ניצול, אינוס וכד', טענות שהועלו ע"י האישה בכתב הגנתה.
18

טענת כפייה ואינוס לחתימה על ההסכם

19
20
21 88. כטענת הגנה עיקרית טענה האישה כי האיש כפה עליה לחתום על התצהיר, וניצל את המצוקה בה
22 היתה שרויה.
23

24 89. חוק המתנה אינו מתייחס לסוגיית גמירות הדעת והוראותיו עוסקות בעניינים אחרים. משכך, נקבע
25 בפסיקה כי בעניינים שבהם חוק המתנה אינו דן במישרין, חלים דיני החוזים הכלליים (ראה דני"א
26 1522/94 נייגר נ' מיטלברג, פ"ד מט(5) 314; ע"א 495/80 ברקוביץ ואח' נ' קלימר, פ"ד ל"ו (4) 57).

27
28 90. סעיף 17 לחוק החוזים קובע כי "מי שהתקשר בחוזה עקב כפייה שררה עליו הצד השני או אחר
29 מטעמו, בכוח או באיום, רשאי לבטל את החוזה."
30

יסודות עילת הכפייה

31
32
33 91. על פי סעיף 17(א) לחוק החוזים, מי שהתקשר בחוזה עקב כפייה שהפעיל הצד השני או מי מטעמו,
34 רשאי לבטל את החוזה. הפסיקה והספרות המשפטית הגדירו שלושה יסודות מצטברים הנדרשים
35 להוכחה: קיומו של חוזה תקף, מעשה כפייה (בכוח או באיום) וקשר סיבתי בין הכפייה לבין

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

24 פברואר 2026

תלה"מ 73138-07-23 **** נ' ****

- 1 ההתקשרות (ר' ע"א 784/81 שפיר נ' אפל (14.11.1985); גבריאלה שלו ואפי צמח דיני חוזים (2019) |
2 פרק 14 כפיה).
3
4 .92 נטל ההוכחה לקיומה של כפייה מוטל על הצד המבקש לבטל את החוזה. אם הוכחה הכפייה, על הנפגע
5 להודיע על ביטול החוזה לצד השני תוך זמן סביר לאחר שנודע לו שפסקה הכפייה, כאמור בסעיף 20
6 לחוק החוזים. שיהוי ניכר בהעלאת הטענה עשוי להוביל לדחייתה (ר' ע"א 5806/02 ארביב נ' קרני
7 ((22.04.2004)).
8
9 **האם היתה כפייה באמצעות כוח או איום ובחינת קיומו של קשר סיבתי סובייקטיבי**
10
11 .93 בהינתן כי בענייננו ישנו תצהיר הוויתור עליו חתמה האישה, יש להידרש לשאלת כפייה באמצעות כוח
12 או איום, והקשר הסיבתי הנדרש בעילת הכפייה, אשר נבחן במבחן סובייקטיבי. על הטוען לכפייה
13 להוכיח כי הלחץ שהופעל עליו השפיע על רצונו, הטיל בו פחד או חשש, וכי אלמלא אותו לחץ הוא לא
14 היה מתקשר בחוזה. אין הכרח שהכפייה תהיה הגורם היחיד או המכריע להתקשרות ודי בכך שהייתה
15 אחד הגורמים שהביאו להסכמה לתנאי החוזה כפי שנחתמו (ר' ת"א (שלום ת"א) 2911-05-23 דויטשר
16 ברקן נ' בורוכוב (24.11.2024); דניאל פרידמן ונילי כהן חוזים כרך ב (2018) | פרק 16 כפיה).
17
18 .94 בענייננו יש קושי להידרש לטענת האישה כי האיש כפה עליה את עשיית תצהיר הוויתור, ולו מסיבה
19 אחת: מעולם לא הוגשה מצידה תביעה לביטול תצהיר הוויתור, כל כוחה בטענותיה בכתב הגנתה. הגם
20 שניתן להידרש לטענות האישה במסגרת כתב הגנתה והיא אינה מחויבת להגיש תביעה עצמאית לביטול
21 התצהיר/ההסכם, מעצם אי הגשתה מאז נחתם תצהיר הוויתור ועד להתגוננותה בהליך דן, ניתן
22 להסיק כי הסכימה מרצון לויתור על זכויותיה. כאשר הגישה האישה תביעת גירושין, תביעת מזונות
23 ותביעה בעניין הקטינים, היא לא הגישה תביעה לביטול ההסכם, כאשר באותו מעמד כביכול פסקה
24 הכפייה.
25
26 .95 כמו כן, בשום שלב של ההליך האישה לא טענה כי סירבה לחתום על תצהיר הוויתור או כי התנגדה
27 לכך או שחשבה כי הוויתור אינו הוגן.
28
29 .96 עם זאת, האיש עצמו טוען ומאשר, כי כדי לקבל את האישה חזרה הביתה ולהשכין שלו"ב, "נעתר
30 לתחנוניה לקבל הזדמנות שנייה, בתנאי כי זו תעביר את הדירה לבעלותו המלאה...". ניתן לדמייין את
31 הסיטואציה העולה בטענותיו של האיש בעיני רוחנו, ולהבין כי האישה רצתה לשוב הביתה אל בעלה
32 וילדיה, נאלצה לחתום על תצהיר הוויתור כדי להסיק כי חתימת תצהיר הוויתור נכפתה על האישה.
33 בשונה מהדוגמא המובאת לעיל בעניין הסכמי שלו"ב, בעניינו כאמור לעיל לא ניתנה לאישה הזדמנות
34 צופת פני עתיד. "גביית הצ'ק" הענישה בגין הבגידה, היתה מידית ותנאי להשכנת שלו"ב והשבת
35 האישה אל חיק משפחתה.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

24 פברואר 2026

תלה"מ 73138-07-23 **** נ' ****

- 1 עולה אפוא, כי לכל אורך הדרך טוען ומאשר האיש, כי כדי להשכין שלו"ב עם האישה היה עליה לוותר .97
2 על חלקה בדירה. בעניין זה העיד האיש כדלקמן (עמ' 22 לפרו', שו' 31 ואילך, עמ' 23 שו' 6-1):
3
4 **"... אמרתי לה רק שניה, את רוצה שנבנה בסדר אני מוכן, אבל שיהיה ברור אני יש**
5 **לי התחייבויות גם על הדירה, גם מול הבנק וגם מול אבא שלי בעיקר. ואני חייב**
6 **לאבטח את עצמי כדי שאני אוכל לעמוד בהתחייבויות האלו, אני רוצה שעל הענין**
7 **של הדירה נעשה את הדברים מסודרים, אז היא אמרה מה זה מסודרים אני**
8 **הסברתי לה. את תתני לי בחזרה את החלק שיש לך לדירה, אנחנו נרשום את זה רק**
9 **על השם שלי כדי שאם מחר יהיה עוד מה שקורה עכשיו ונצטרך להגיע לגירושין,**
10 **אני אוכל לפחות להיות בטוח שאני יכול להחזיר את החובות שיש לי לאבא ושהכל**
11 **יהיה מסודר. אני הסברתי לה את זה מאד ברור."**
12
13 .98 האיש אמנם שלל טענה כי אמר לה שככל שלא תחתום על התצהיר הוא לא יקבלה:
14
15 **"...לא אמרתי לה אם לא, אבל מה שאני אמרתי זה שאם אנחנו מחליטים לחזור**
16 **ביחד, אני חייב לאבטח את עצמי. היא הבינה את זה, היא שאלה אותי איך, אני**
17 **הסברתי לה אנחנו נחתים על מסמכים אצל עורך דין, היא אמרה אוקי, אז אני**
18 **רוצה לשאול את העורך דין איזה מסמכים, היא דיברה עם העורך דין, הסבירו**
19 **לה,"**
20
21 .99 השאלה היא האם בדרישתו של האיש לוותר על זכויות כדי להשכין שלו"ב יש משום כפייה, ולכך
22 אתן מענה באמצעות מבחני הפסיקה.
23
24 .100 הפסיקה קבעה כי במקרה של כפייה כלכלית יש לבחון במצטבר את "מבחן האיכות" ו"מבחן
25 העוצמה". במבחן האיכות נבחן האם הלחץ שהופעל נגוע בפסול מוסרי, חברתי או כלכלי החורג מכללי
26 התנהגות עסקיים מקובלים. במבחן העוצמה נבחן האם לצד הנכפה הייתה חלופה מעשית וסבירה
27 אחרת מלבד הכניעה ללחץ והחתימה על החוזה (ר' ע"א 3230/14 פלוני נ' קיבוץ מעברות אגודה
28 שיתופית להתיישבות חקלאית (07.09.2015); ע"א 1569/93 מאיה נ' פנפורד (ישראל) בע"מ
29 ((23.11.1994)).
30
31 .101 בהקשר של דיני המשפחה המונח "כפייה כלכלית" רלוונטי במיוחד בהסכמים בין בני זוג שבהם קיים
32 פער כוחות מובנה. כדי להוכיח כפייה כזו, יש לבחון את "איכות" הלחץ (האם היה בו פסול מוסרי-
33 חברתי) ואת "עוצמתו" (האם הייתה לבן הזוג חלופה מעשית וסבירה מלבד החתימה).
34

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

24 פברואר 2026

תלה"מ 73138-07-23 **** נ' ****

102. ראוי לציין ולהדגיש כאן, כי בשל מערכת היחסים המיוחדת בין בני זוג, קיימת חובת תום לב מוגברת בעריכת הסכמים. שימוש בלחצים פסולים או ניצול מצוקה עלול להיחשב לכפייה או עושק, במיוחד כאשר מדובר בהסכמים מקפחים שבהם אחד הצדדים מוותר על זכויותיו המהותיות (ר' בני דון-יחיא תורת דיני המשפחה (2022) | ביטול הסכם ממון שאושר וקיבל תוקף של פסק דין; בע"מ 8063/14 פלמונית נ' פלמוני (13.07.2015)).
103. בנדון דנן מבחינת מבחן ה"איכות" – אין לכחד. האישה חתמה על תצהיר הוויתור עם פרוץ משבר הנישואין, גילוי מעשי הבגידה ויציאתה מן הבית. האיש מציין בסעי' 26 לכתב התביעה, ברחל בתך הקטנה, כי הסכים לקבל את אשתו חזרה אליו בתנאי שתתתום על תצהיר הוויתור. ניתן לראות בכך סחיטה של האיש אף כפייה מצידו, ניצול מצוקתה והחתמתה על העברת זכויותיה בדירה אליו. כזכור, מבחן האיכות מדבר על הלחץ שהופעל והאם היה בו פסול מוסרי-חברתי. בנדון דנן, די לקרוא את הכתוב כדי להבין שיתכן כי במעשיו של האיש, הוא הפעיל על האישה לחץ בלתי מוסרי, שהרי לא נדרשת חוכמה גדולה כדי לשער כי כאשר נתפסה האישה בבגידתה, היתה במצב רגשי ירוד, והסכימה לחתום על ויתור זכויותיה בנכס לטוב האיש, כדי שיקבל אותה חזרה אליו או הביתה.
104. אמנם בסיפא של האמור בסעי' 26 לכתב התביעה מצוין כי האיש ביקש מהאישה לחתום על תצהיר הוויתור מאחר שממילא את מרבית ההון לרכישת הבית הביאו הוריו. עם זאת כאמור, אמנם ישנה הסכמה של האישה כי אביו של האיש סייע לצדדים בהעברת כספים בשיעור של חצי מיליון ₪, ברם אין הסכמה ואין הוכחה כי הועברו סכומים גבוהים יותר וכי מדובר בהלוואה.
105. שוב נראה כי האיש ביקש להבטיח לעצמו את מלוא הזכויות בנכס, על חשבון חלקה של האישה, שלא בצדק.
106. אשר למבחן "עוצמתו" של הלחץ – קרי האם הייתה לאישה חלופה מעשית וסבירה מלבד החתימה – סבורתני כי התשובה לכך היא בשלילה. בשעה שישנו משבר נישואין, והתנאי לחזרתה אל האיש הוא ויתור על הזכויות בדירת המגורים לטובתו, והאישה חפצה בכל מאודה לשוב הביתה, לא עמדה בפנייה ברירה אחרת, זולת החתימה על ההסכם. האיש הלכה למעשה, אילץ את האישה לוותר על זכויותיה בדירת המגורים לטובתו, והאישה שנתרה מחוץ לבית, ללא בעלה וילדיה, נאלצה לחתום על התצהיר. כלומר, לא ניתן לצפות מהאישה שמעדיפה שלו"ב על-פני גירושין, לפתוח תיק גירושין ע"מ שלא לאבד את חלקה בדירת המגורים, כפי שהתנה בפניה האיש.
107. יש להזכיר שבנדון דידן תצהיר הוויתור המהווה הלכה למעשה הסכם בין הצדדים, לא אושר בביהמ"ש, כך שלא ניתן היה לעמוד על טיבו ועל כוונת הצדדים ורצונם החופשי בזמן אמת.
108. לנוכח מסקנותיי הללו, הנני מוצאת כי מתקיים הקשר הסיבתי בין הכפייה להתקשרות.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

24 פברואר 2026

תלה"מ 73138-07-23 **** נ' ****

המתנה הועברו לידי האיש בפועל

109. בנוסף על תצהיר הוויתור, ביום 22.5.18 חתמה האישה על יפוי כח בלתי חוזר לטובת עו"ד **** ז"ל, הצדדים דיווחו למיסוי מקרקעין וכן הודיעו אח"כ לחברה המשכנת.

110. בעצם החתימה על יפוי כח בלתי חוזר יש משום חיזוק לתצהיר הוויתור הן מבחינת כוונתה של האישה להעניק לאיש את חלקה בדירה והן במובן של נכונותה להעביר הזכויות בפועל.

111. עפ"י הפסיקה חתימה על יפוי כוח בלתי חוזר נתפסת כראייה משמעותית לגמירת דעתו של מעניק הזכויות לוותר על זכות החזרה מהתחייבותו, ובמקרים מסוימים היא אף עשויה להעיד על כוונה להשלים את העסקה "על אתר" ככל שהדבר ניתן מצד המעניק.

חזקת הוויתור על זכות החזרה

112. ההלכה המושרשת בפסיקה קובעת כי חתימה על יפוי כוח בלתי חוזר מהווה "ויתור בכתב" של נותן המתנה על הרשות לחזור בו מהתחייבותו, לפי סעיף 5(ב) לחוק המתנה, תשכ"ח-1968. המשמעות היא שבעצם החתימה, המעניק מבטא כוונה סופית להפוך את ההתחייבות לבלתי הדירה, אלא אם קיימות ראיות חיצוניות כבדות משקל הסותרות כוונה זו (ר; ע"א 493/91 מזרחי נ' מזרחי (17.07.1996); **דניאל פרידמן ונילי כהן** חוזים כרך א (2018) הפרק 11 עסקות חסד ודרישת התמורה).

113. **כוונה להשלמת העסקה "על אתר"** - מעבר לויתור על זכות החזרה, הפסיקה רואה בייפוי כוח בלתי חוזר ביטוי לרצונו של המעניק להשלים, ככל שניתן מצדו, את כל הפעולות הדרושות להעברת הקניין. מאחר שהסיווג של עסקת מקרקעין כ"התחייבות" (ולא כמתנה מוגמרת) נובע מאילוץ סטטוטורי של דרישת הרישום, ההנחה היא שהמעניק התכוון ליצור מתנה מוחלטת וסופית כבר במועד החתימה על ייפוי הכוח.

114. **ייפוי הכוח כמגלם את עסקת היסוד** - הפסיקה המודרנית נוטה לראות בייפוי כוח בלתי חוזר מסמך המשלב בתוכו הן את ההרשאה לביצוע והן את ההתחייבות החוזית עצמה (עסקת היסוד). כאשר ייפוי הכוח מפורט דיו, הוא מעיד על גמירת דעת מלאה של המעניק להקנות את הזכויות לצמיתות, ודי בו כדי למלא את דרישת הכתב המהותית במקרקעין (ר' עמ"ש (מחוזי חיפה) 51131-03-24 ס' נ' ת' (12.05.2025); **יונה דה-לוי** דיני הנוטריון ותולדותיהם (2016) הפרק שני: **סמכויות הנוטריון**).

115. לסיכום - חתימה על ייפוי כוח בלתי חוזר משקפת כוונה משפטית של המעניק, לוותר על כוחו לחזור בו מהעסקה ולפעול להשלמתה המלאה.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

24 פברואר 2026

תלה"מ 73138-07-23 **** נ' ****

116. ואולם, בהינתן כי הסקתי שהאיש כפה על האישה את ההסכם, ואילץ אותה לחתום על תצהיר הוויתור כתנאי לאפשר לה לשוב הביתה, והוא עצמו טוען זאת, אין נפקות לחתימה על יפוי"כ בלתי חוזר, אשר נחתם במעמד החתימה על תצהיר הוויתור.
117. לנוכח כל המקובץ לעיל, מסקנתי כי ההסכם/תצהיר הוויתור נכפה על האישה ודינו להתבטל, ממילא גם דינו של יפ"כ הבלתי חוזר להתבטל.
118. הערה לסיום – כמו בהלכת החוטים השזורים הידועה כדוקטרינה לבחינת תוקפה של צוואה ולפיה ניתן לשזור חוטים שונים יחד כדי להגיע לתוצאה של בטלות הצוואה וכי חוט אחד לבדו אינו יכול להביא לביטול צוואה (בע"מ 4459/14 פלונית נ' פלוני (6.5.15), מפי כב' השופט ניל הנדל) גם במקרה דנן, כל עילה לבדה אינה מספקת כדי להביא לביטול תצהיר הוויתור, ברם חיבור העילות יחד מביא למסקנה לפיה התצהיר אינו יכול לעמוד.
- טענות נוספות שהעלתה אישה**
119. האישה טענה טענות נוספות לזיוף חתימתה ולהיעדר הבנת השפה העברית, ברם לא הוכיחה טענותיה אלו, הגם שיכלה לעשות כן בנקל. מכל מקום, אין בכך כדי לשנות מהמסקנות דלעיל, שכן ממילא מצאתי כי דינו של התצהיר להתבטל מחמת ליקויים אחרים.
- חברות**
120. בכתב הגנתה טענה האישה כי האיש שותף באשכול חברות: **** בע"מ, **** בע"מ ויתכן שהוא שותף בחברות נוספות. האישה צירפה נסח של חברת **** בע"מ מרשם החברות בו רשום התובע כבעלמניה אחת. כן צירפה האישה נסח של חברת **** בע"מ בו רשום כי האיש בעל 1000 מניות בנות 1 ש"ח, וכן כי טענה כי יש לו ולמשפחתו נכסים רבים בחו"ל.
121. בכתב הגנתו טען התובע כי מניותיו בחברות הנ"ל זניחות ובהמשך ממילא הסכים כי הנתבעת זכאית למחציתן. בעניין **** נטען בתע"ר של הנתבע גם כי מדובר בחנות ל**** שהקימו הצדדים (והחברה אינה פעילה).
122. לפיכך, הנני קובעת כי על האיש ליתן לאישה מחצית שווין של המניות בחברת **** בע"מ ובחברת ****.
123. בתצהירה הוסיפה וטענה האישה כי האיש בעלים במשותף עם משפחתו של חברת **** ובחול' **** וכי החברה קיימת כבר 35 שנה. עם זאת, בעצם הטענה כי מדובר בחברה שקיימת מזה 35 שנה,

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

24 פברואר 2026

תלה"מ 73138-07-23 **** נ' ****

- 1 נראה כי הוא הוקמה ע"י אביו כאשר האיש היה ילד קטן מאוד והוא לא הקימה בעצמו. האישה לא
2 הוכיחה כי האיש בעלים במשותף של חברה זו.
- 3
4 124. כמו כן, במסגרת ניהול ההליך התברר כי אביו של האיש התחייב ליתן לו 136,320 אירו בגין העברת
5 מניות במסגרת היותו בעל מניות בחברת נדל"ן משפחתית "****", עם אביו ואחיו. המסמך צורף
6 לתצהיר ע"ר של הנתבעת כשהוא כתוב בשפה ה**** ולא ברור ממנו דבר. תרגום של המסמך לא הוגש.
7 גם לא זומנו עדים לחקירה מטעמה של הנתבעת.
- 8
9 125. מנגד, התובע טוען כי מדובר בחברה ששייכת לאביו, הוא זימן לעדות את אחותו שהצהירה בתצהירה
10 כי אביהם רשם ע"ש שבעת ילדיו את החברה בחלקים של 1/7 וכי ביולי 2019 נתבקשו כל ילדיו של האב
11 להשיב לו את המניות וכי היא והתובע עשו כן, אך יתר האחים סירבו. אחות התובע נחקרה בעדותה
12 בעניין זה וחזרה והסבירה טענותיה.
- 13
14 126. עפ"י המסמכים שצורפו עולה כי אביו של התובע אמור להעביר לו כחצי מיליון ₪ בתמורה להשבת
15 המניות. התובע טען בתצהירו כי מדובר בהסכמה אין בה נפקות מעשית ונחתמה מטעמים פיסקליים
16 בלבד, כאשר בפועל האב לא נדרש לשלם לתובע כספים.
- 17
18 127. כך או כך, מצאתי כי לאישה אין זכויות בכספים הללו. האישה עצמה טענה כי החברה הוקמה ע"י אביו
19 של האיש לפני עשרות שנים. אם בחר האב ליתן לתובע חלקים בחברה, הרי שמדובר במתנה, ועפ"י סעי'
20 5(א)1 לחוק יחסי ממון, היא אינה זכאית למחצית הכספים הללו. לכן טענת האישה בעניין זה נדחת.
- 21
22 **סוף דבר, ולסיכום:**
- 23
24 128. בעניין חובות לבנקים ולעיריית ירושלים, הצדדים שניהם חייבים בפירעון החובות נכון למועד הקרע.
25 על הצדדים וב"כ לבחון בעצמם את שיעור החובות וככל שאין ביניהם הסכמות יפנו בבקשה מוסכמת
26 למינוי רו"ח מוסכם.
- 27
28 129. בעניין זכויות סוציאליות, הצדדים זכאים לאיזון הזכויות שצברו שניהם מהלך התקופה הקובעת, בין
29 בארץ ובין בחו"ל. הצדדים יבחנו הנתונים שבידם, יפנו למאגרי מידע בעניין ויבדקו את יישום האיזון.
30 ככל שלא יושגו הסכמות, יפנו הצדדים בבקשה מוסכמת למינוי רו"ח מוסכם.
- 31
32 130. בעניין החברות, לאישה מניות בחברות **** בע"מ ו**** בע"מ, במשותף עם האיש. יתר טענות האישה
33 נדחו כמפורט לעיל.
- 34
35 131. טענות האיש בעניין חובות הצדדים לאביו נדחו.
- 36
37 132. בעניין כלי הרכב, טענות שני הצדדים נדחו.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

24 פברואר 2026

תלה"מ 73138-07-23 ***** נ' *****

- 1
2 133. בעניין דירת המגורים תביעת האיש נדחית. הנני קובעת כי הדירה משותפת לצדדים וכי יפורק בה
3 השיתוף בפרק זמן של 3 חודשים, כאשר הדירה תימכר בשוק החופשי לכל המרבה במחיר. עם הצדדים
4 מעוניינים כי ביהמ"ש ימנה שמצאי שיעריך את שווי הדירה, הם יפנו בבקשה מוסכמת ויצינו את
5 המומחה המבוקש.
6
7 134. בשכרו של כל מומחה שימונה יישאו הצדדים בחלקים שווים.
8
9 135. לאור התוצאה אליה הגעתי בכלל העניינים, כל צד יישא בשכ"ט ב"כ.
10
11 136. מותר בפרסום בהשמטת פרטים מזהים.
12
13
14 ניתן היום, ז' אדר תשפ"ו, 24 פברואר 2026, בהעדר הצדדים.
15

ריבי לב אוחיון, שופטת

16
17
18
19